

**“Dierwaardige veehouderij” is een contradictio in terminis.** Geen enkele vorm van veehouderij is namelijk dierwaardig. De Nederlandse overheid zou zich moeten schamen dat zij bedrijven toestaat jaarlijks ruim 600 miljoen dieren te doden voor privé winst. Dat de minister spreekt over dierenwelzijn is een gotspe. Nederland is de grootste vleesexporteur van de EU, terwijl dit gepaard gaat met aanzienlijke milieuschade door methaan- en ammoniakuitstoot en de import van palmolie en soja voor veevoer. Slechts 40% van de vleesproductie is bestemd voor de Nederlandse markt. Deze ethisch discutabele sector vertegenwoordigt slechts 1,2% van het BBP en 0,9% van de werkgelegenheid.

Om dan maatregelen te presenteren die pas over 15 jaar effect zouden moeten hebben, getuigt van minachting voor de werkelijke problematiek van het “voedselsysteem”. Wat nodig is, zijn structurele oplossingen zoals een halvering van de veehouderij, geïntegreerd in kleinere, gemengde landbouwbedrijven met lagere uitstoot. Een overgang naar kringlooplandbouw is onvermijdelijk.

**Over kalveren:** handel, transport en huisvesting zijn dieronwaardig. Circa 80% van de te slachten kalveren wordt geïmporteerd, en ruim 90% van het kalfsvlees gaat naar het buitenland. De baten gaan naar bedrijven als VanDrie, Denkavit en de Pali Groep, terwijl de samenleving met de milieuschade blijft zitten. Op alle aspecten van deze industrie moeten strenge normen worden toegepast.

**Over varkens:** het voornemen om kraamkooien pas over 15 jaar af te schaffen is onaanvaardbaar. Zonder uitloop is varkenshouderij per definitie niet dierwaardig. De stalruimte per varken moet groter, en luchtkwaliteit moet substantieel verbeteren. Het vroegtijdig scheiden van biggen van de moeder is niet te rijmen met dierenwelzijn.

Gezien de milieuschade zal financiering van deze sector steeds moeilijker worden, en publieke steun afnemen. Met de opkomst van kweekvlees is het duidelijk: deze bedrijven hebben geen toekomst.